

# מסכת שביעית

## פרק ב

א. עד אימתי חורשין בשדה הלכן ערב שביעית. עד שתכלה הלחה, כל זמן שבני אדם חורשים לטע במקשאות ובמדלעות. אמר רבי שמעון, נתת תורת כל אחד ואחד בידו, אלא בשדה הלכן עד הפסח, ובשדה האילן עד עצרת:

ב. מזבלין ומעדרין במקשאות ובמדלעות עד ראש השנה. וכן בבית השלחין. מיבלין, מפרקין, מאבקין, מעשנין, עד ראש השנה. רבי שמעון אומר, אף נוטל הוא את העלה מן האשכול בשביעית:

ג. מסקלין עד ראש השנה. מקרסמין, מזרדין, מפסלין, עד ראש השנה. רבי יהושע אומר, כזרודה וכפסולה של חמשית, כך של ששית. רבי שמעון אומר, כל זמן שאני רשאי בעבודת האילן, רשאי אני בפסולו:

ד. מזהמין את הנטיעות, וכורכין אותן, וקוטמין אותן, ועושין להן בתים, ומשקין אותן, עד ראש השנה. רבי אלעזר בר צדוק אומר,

אף משקה הוא את הנוף בשביעית, אבל לא את העקר:

**ה.** סכין את הפגים ומנקבים אותם, עד ראש השנה. פגי ערב  
שביעית שנכנסו לשביעית, ושל שביעית שיצאו למוצאי שביעית,  
לא סכין ולא מנקבין אותן. רבי יהודה אומר, מקום שנהגו לסוד,  
אין סכין, מפני שהיא עבודה. מקום שנהגו שלא לסוד, סכין. רבי  
שמעון מתיר באילן, מפני שהוא רשאי בעבודת האילן:

**ו.** אין נוטעין ואין מבריכין ואין מרכיבין ערב שביעית פחות  
משלשים יום לפני ראש השנה. ואם נטע או הבריך או הרכיב,  
יעקור. רבי יהודה אומר, כל הרפה שאינה קולטת לשלשה ימים,  
שוב אינה קולטת. רבי יוסי ורבי שמעון אומרים, לשתי שבתות:

**ז.** הארז והדחן והפרגין והשמשמן שהשרישו לפני ראש השנה,  
מתעשרין לשעבר, ומתריין בשביעית. ואם לאו, אסורין בשביעית,  
ומתעשרין לשנה הבאה:

**ח.** רבי שמעון שזורי אומר, פול המצרי שזרעו לזרע בתחלה,  
פוצא בהן. רבי שמעון אומר, אפונין הגמלונין, פוצא בהן. רבי  
אלעזר אומר, אפונין הגמלונין, משתרמלו לפני ראש השנה:

**ט.** הבצלים הסריסים, ופול המצרי, שמנע מהם מים שלשים יום  
לפני ראש השנה, מתעשרין לשעבר, ומתריים בשביעית, ואם לאו,

אֲסוּרִים בַּשְּׂבִיעִית, וּמִתְעַשְׂרִין לַשָּׁנָה הַבָּאָה. וְשָׁל בַּעַל שְׂמֹנֶע מֵהֶם  
מִים שְׁתֵּי עוֹנוֹת, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, שְׁלֹשׁ:

י. הַדְּלוּעִין שְׁקִימָן לְזֶרַע, אִם הִקְנוּשׁוּ לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְנִפְסְלוּ  
מֵאֲכָל אָדָם, מִתֵּר לְקִימָן בַּשְּׂבִיעִית. וְאִם לֹא, אֲסוּר לְקִימָן  
בַּשְּׂבִיעִית. הַתְּמָרוֹת שְׁלֵהֶם, אֲסוּרוֹת בַּשְּׂבִיעִית. וּמִרְבִּיצִין בְּעֶפֶר  
לָבֹן, דְּבָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹסֵר. מִמָּרְסִין בְּאֶרֶז  
בַּשְּׂבִיעִית, רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אֲבָל אֵין מְכַסְתִּין: